

всички-тъ други негови (на Ливингстона) съдружници (слуги) биле освобо-
бодени Негрски робие. *Л. Д. 1875 р. 13.*

Съдружно нар. вмѣстѣ, заодно: Всяки момъкъ сѣхваща до
свожъ любовницѣ и игражъ съдружно разни народни игроводи. *Пк. 89.*

Съдружѣ м. св. Съдружавамъ Съдружвамъ м. дл. со-
провожу, —ждаю: А кумъ, стары сватъ и старосватица съдружвжъ же-
ниха и увождатъ го въ другъ стажъ, коя е кашный прустъ. *Пк. 118.*

Народная гайда и разни свиркигы съдружвахъ. *Гн. 250.* —са, подру-
жусъ: Магаре и лисица сѣ съдржили и излѣзли на ловъ. *Об. 103.*

Съжали м. св. Съжالياвамъ м. дл. пожалѣю, жалѣю: Охъ
боже! съжали монте невинни дѣвица. *Ст. 11.* Ты трѣба да го съже-
лишъ (*Tu dois en avoir pitié*). *Т. 251.* Колко вы съжелявамъ? (*Que j'ai*
pitié de vous). *Т. 116.* Не ма съжелявай ти и никой други. *Л. Д. 1875 р.*

135. —са, сжалюсь, —лияюсь: Слѣдъ тува сѣ случилу дж мини идиятъ
търговицъ пукрай дица-тъ и вѣту сѣ сжжжжжжж надъ тяхъ, зель ги и
ги далъ на идия бабичкъ — *Ч. 253.* „Господи свята Богородице, сж-
жали са за мене“. *Л. Д. 1875 р. 138.*

Съживливъ пр. живительный: Въздухътъ прѣсенъ съживливъ.
Пс. 11—12 р. 142.

Съживи м. св. Съживявамъ м. дл. оживлю, —яю: Лесно е
да убнешъ, а мъчно — да съживишъ. *Ра. 40.* „Да найдешъ едно дете

отъ три годивъ умрело и да го саживишъ. *Ч. 249.* Това заниманіе,
безъ да уморява, съживява ума. *Л. Д. 73 р. 92.* Глас-ать, щогы съжи-

вѣваше, не ся чуише да выка. *Р. 165.* —са, оживлюсь, —яюсь; жи-
ву, —ваю: Товате единъ утѣшителенъ знакъ, че наша-та писменность

се вече съживи и възроди. *Л. Д. 1870 р. 126.* Сме синове на единъ
народъ, който вече са съживи. *ib. 75. предисл.* На около глѣда съжи-

вляюща-та ся раззеленена природа. *Ч. 37.* Отъ вино като пи Испа-
нецъ-тъ малко, толкозь ся съживи, щото скоро начна да си съсзима

силата. *Р. А. 174.* Мъртви-тъ не са съживѣватъ. *Л. Д. 1875. р. 140.*

Съзаклѣтие с. с. заговоръ: Въ него врѣмя нито дидааскали ни-
то педагоги такови сѣ съществували въ Българіѣ за да съставжъ и

учинжъ таково съзаклѣтіе! *Гн. 229.* Че постарийтъ отъ двамата му
синове былъ устроилъ съзаклѣтіе противъ него (*avait conspiré contre*

lui). *Т. 124.*

Съзаклѣтникъ с. м. Съзаклѣтница с. ж. заговорщикъ, —
щица: Овъ отидѣ и найдѣ тамо най главниѣ съзаклѣтници. *Гн. 239.*

Ето я! али мила Вруниси, твоята съзаклѣтница. (*Vorsprecherin*). *В. Г. 24.*

Създамъ м. св. Създавамъ м. дл. создамъ, создаю: Каква ли
е была земя-та испрѣво, кога-то е създадена. *Л. Д. 1872 р. 128.* Тя